

ŠESTÁK

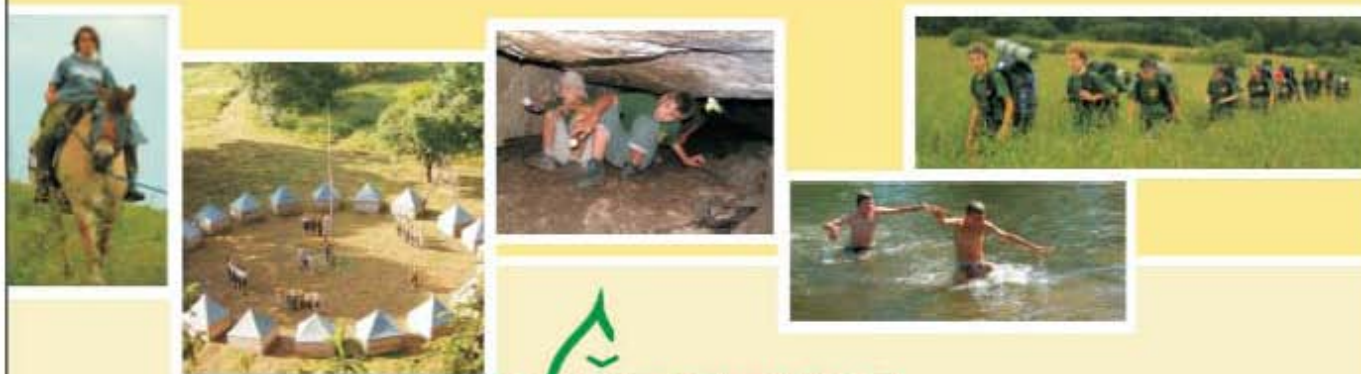
číslo **114** vydáno pro vnitřní potřebu - 17.března 2012, nákladem 100 výtisků
oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních

www.SESTKA.eu www.OLDSKAUTI.cz

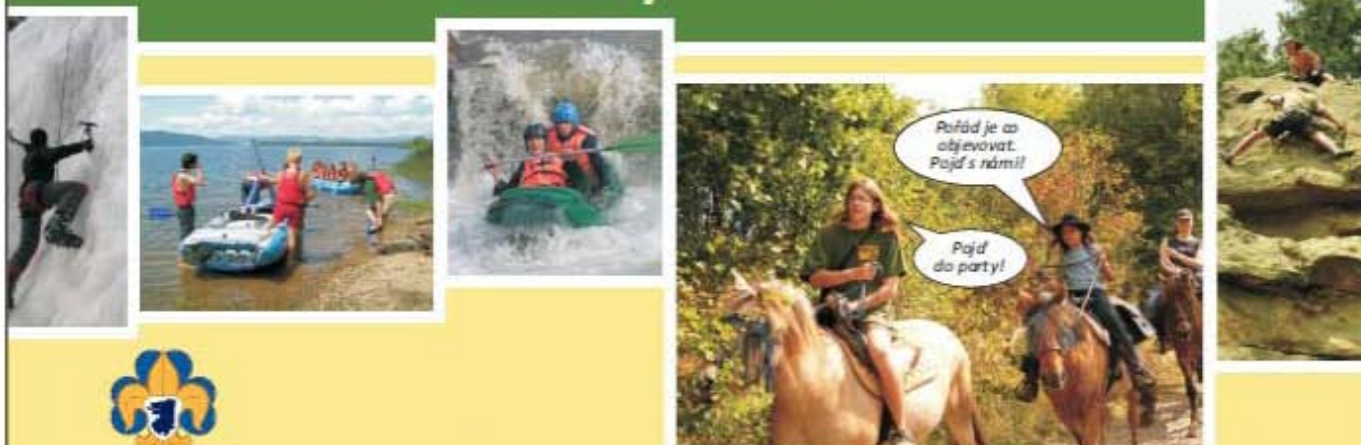

2.března 2012 - DBCB

Přátelství je jediným tmelem, který kdy bude držet svět pohromadě. - WOODROW WILSON -

Parta a příležitost

JUNÁK

www.sestka.eu

www.oldskauti.cz

www.breziny.cz

Pomoz kamarádovi v neštěstí. Nechtěj být lepší na úkor druhého. Nekecej a makej. Na dobrého člověka vzpomínej v dobrém. Není to moc. Ale tyhle zákony jsou neúprosné. A určují charakter lidí. A také vztahy mezi nimi. - VASILIJ MARKOVIČ ŠUKŠIN -

Víš, že ...

Na vedlejší straně je otištěn návrh "posteru" (plakátu), který pro ŠESTKU graficky zpracovala Klamerka. Moc jí za to děkujeme a těšíme se, že poster bude několik let umístěn na chodbě u tělocvičny ZŠ v Kateřinicích - spolu s propagací ostatních obecních spolků.

Všimni si, že bílé orámování nemá na kraji posteru žádná fotka - Klamerka se tak pokusila vyjádřit "nekonečnou řadu akcí" ŠESTKY.

Kdybychom všechny čísla oddílového ŠESTÁKU (včetně tohoto) a prázdninových Expedičních knih svázali dohromady, měli bychom knihu, která by měla přes 2070 stran!

ŠESTKA během své 15.leté činnosti vystřídala 3 klubovny v Kateřinicích. Úplně první byla v bytovce u ZŠ - místnostech bývalé dětské poradny, pošty, dnes normálnímu bytu v domě č.225.

Odtud se ŠESTKA stěhovala v září 1998 do klubovny pod pódiem kateřinického Kulturního domu.

Po prázdninách roku 2006 se ŠESTKA stěhovala do své nynější klubovny v Dětském bezbariérovém centru Březiny. Od ledna 2011, díky tomu, že se oddíl stará o údržbu DBCB, může jak na družinovkách, tak oddílovkách využívat pro svoji činnost celé centrum.

Mimo Kateřiníc ŠESTKA měla či má klubovny i v Ratiboři - bývalá fara a v Jablůnce - vedle tamního OÚ.

Spídymu byl v říjnu 2004 udělen in memoriam nejvyšší stupeň odznaku "ZA ČIN JUNÁCKÝ" - uděluje se členům Junáka za prokázanou statečnost, záchranu lidského života a hmotných statků.

Při svých samostatných táborech vystřídala ŠESTKA zatím 4 tábořiště:

1. tábořiště mezi Křekovem a Mirošovem (u

Valašských Kloubouk) - 1998, 1999, 2000

2. tábořiště "Ostrov" ve Vojenském výcvikovém prostoru Libavá na místě zaniklé vesnice Rudoltovice - u řeky Odry - 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008

3. tábořiště "Barnov" ve Vojenském výcvikovém prostoru Libavá - nad "tankobrodištěm" - vodní nádrží Barnov - na řece Odře - 2009, 2010

4. tábořiště u Mužíkova (Lidečko) u říčky Senice - 2011

Na svůj první prázdninový puťák vyrazila ŠESTKA poprvé v roce 1999 - legendární výstup na Velký Choč, nocování v NP Prosiecká dolina, Od toho roku je puťák součástí každého letního tábora. Tábor začíná puťákem a pokračuje stálým táborem.

Úplně první celodenní výpravu na kolech podnikl oddíl 8.května 1997 - do Hošťálkové na "Tulácké skály".

Od září 1997 se k tehdejšímu vedení oddílu (Irči a Dazulovi) připojil Pinčl - Radek Pořízka.

V červnu 2002 měla ŠESTKA své první internetové stránky. Odkaz na jejich obsah lze i nyní vstoupit přes stávající oddílový web www.sestka.eu (O šestce - starý web).

Téměř všechna vydaná čísla ŠESTÁKU - oddílového časopisu, lze stáhnout z www.sestka.eu

Archiv videozáznamů pořízených při oddílových akcích čítá aktuálně 127 DVD - to je odhadem asi 130 hodin (!) záznamů. Kterýkoliv bývalý či stávající člen ŠESTKY si může pohodlně u odkazu "DVD" na www.oldskauti.cz najít podle obalu DVD za oddílové odbobí, které jej zajímá a nechat si jej vypálit. Všechny originály DVD jsou uloženy v DBCB, kde jsou k dispozici také počítače s vypalovací mechanikou.

Při svém vzniku v roce 1997 neměla ŠESTKA žádný vlastní materiál. Pro oddílovou činnost bylo nutno vše neustále půjčovat. Tehdejší Středisková rada vsetínského Junáka poskytl

la ŠESTCE zvláštní dotaci ve výši 5000 Kč. V té době zrovna končil výrobce stanoviny a šlo od něj za výprodejovou cenu 100 Kč/kus nakoupit kosočtvercové stanové dílce - ze dvou dílců lze postavit jeden stan - jehlan.

Oddíl si pořídil 50 stanových dílců - na 25 stanů. A tak od roku 1998 do roku 2005 stavěla ŠESTKA na táborech své typické jehlany, které ji odlišovaly od ostatních oddílů. Pocivě nám sloužily 8 let. A stanové dílce, které se zachovaly slouží oddílu dodnes třeba při puťácích, ini-tipi, hlídkách,

Nynější "áčka" stany se postavily prvně na táboře v roce 2006 ("Stroj času"). Byla to jedna z největších oddílových investic, která se ale vyplatila.

Oddílová trika byla v oddíle zavedena dříve než oficiální skautský kroj. Z prostého důvodu - kroj byl dražší než tričko s potiskem. Během patnáctileté oddílové činnosti vystřídal ŠESTKA 3 druhy oddílových triček.

Nejdříve to byly světlé modrozelené trika s původním logem ŠESTKY na prsou a žlutým jménem majitele trika (vždy se tak poznalo, komu zapoomenuté triko patří).

Původní oddílové trička vystřídal pevné polokošile s límečkem, které měly na prsou vyšitý znak Junáka a pod ním bíle ŠESTKA KATEŘINICE.

Posledním modelem jsou černá bavlněná trika (chlapecký i dívčí vzor, s krátkým i dlouhým rukávem). Na prsou je žlutě vyvedeno nové logo ŠESTKY. Old-skauti mají navíc na levém rameni svůj znak old-skauti.cz.

Ke 100 letům skautingu v českých zemích byla vydána výpravná kniha SKAUTSKÉ STOLETÍ. Má 256 stran "velkého" formátu A4 a váží 1,32 kg :-)

Pro ŠESTKU je kniha významná taky tím, že "novodobé skautské základny" jsou reprezentovány fotografií Dětského bezbariérového centra Březiny - jedinou fotografií, která tyto základny reprezentuje.

Na oddílovém webu www.sestka.eu - O šestce - historie oddílu - strom života jsou velmi stručně popsány události, které vedly ke vzniku ŠESTKY. Historie začíná rokem 1968 a založením 3.chlapeckého oddílu Junáka na Vsetíně a končí rokem 2004 - neúspěšným pokusem založit samostatnou odnož ŠESTKY v Jablůnce ...

V knize vydané k 500. výročí obce Kateřinice je věnována část kateřinickým skautům.

V knize "Ratiboř - valašská dědina" vydané k 700. výročí obce Ratiboř je o našem oddílu také nepominutelná zmínka.

V říjnu roku 1997 bylo do obecní kroniky k nově vzniklému skautskému oddílu zapsáno mimo jiné: "Náš dlouhodobý (a velice zjednodušený) cíl by mohl znít asi takto:

- * přenést na děvčata a chlapce skautský životní styl (životní hodnoty, silné pozitivní prožitky, dobře prožité mládí, nasměrování další cesty v dospělosti, ...)

- * do 3 let zbudovat funkční skautské společenství oddíl - nejlépe jeden oddíl skautů a skautek, druhý oddíl mladších vlčat a světlušek (více není možné, při pohledu do obecní matriky) + malou družinku roverů a rangers (junácký dorost nad 15 let)

- * vychovat si za sebe schopné nástupce (zkušenosti praví, že nejlepší skautští vůdcové a vůdkyně jsou lidé ve věku vysokoškoláků)

- * dlouhodobě vytvořit těž skupinku dospělých „oldskautů“ též z lidí, kteří oddílem neprošli a vybudovat jakýsi „spolek přátel Junáka“

- * vybudování solidní prestiže našeho oddílu v povědomí obyvatel naší vesnice"

A nebylo napsáno, že bychom si rádi vlastními silami postavili svoji vlastní klubovnu či srub.

Díky společnému "tahu na branku" se za patnáct let lecos podařilo uskutečnit :-)

Při stavbě DBCB jsme měli půjčeno přes 7 milionů Kč - bezúročně!!! Od Města Vsetín a ústředí Junáka. K dnešnímu dni dlužíme (ještě jsme nesplatili půjčku) ústředí Junáka už "jen" 290 000 Kč. Pokud se podaří uskutečnit všechny plány s DBCB, měli bychom ji splatit v roce 2019.

A jedna zajímavost nakonec "Má-li se mladý člověk seznámit s alkoholem, pak jedině z rukou skautského vůdce :-)"

Tak ŠESTKA má narozeniny

A to se podívejme. Narozeniny máme docela blízko sebe. Jsme oba ve znamení Ryb. To je dobré znamení.

Není největší zásluhou jen to, že se s něčím smysluplným začne, ale hlavní zásluhou je to, aby to pokračovalo, vydrželo a trvale se zdokonalovalo.

Kdo má tu zásluhu? O tom si budeme muset na našem setkání 17.3.2012 v Březinách něco povědět.

Mě nezbyvá, než abych Šestce popřál dlouhověkost a připomněl zkráceně citát spisovatele Halliburtona asi takto

“Žijte, žijte nádherný život, který je ve Vás. Tep mladosti, který ve vás tepe časem zleniví a stanete se pouhými loutkami, šťvanými vzpomínkami na dobrodružné touhy a vášně, kterých jste se tolik báli a kterým jste neměli odvahu podlehnout.”

Přišel Váš čas.

Podle numerologických pravidel je příští rok rokem vibračního čísla 6.

Bude to Váš rok.

Mnoho zdaru ŠESTKO.

Váš Scamp

Scamp - Ing. arch. Stanislav Žalud - je celoživotním členem skautského hnutí. V bratrské organizaci Svazu skautů a skautek ČR opakovaně zastával funkci náčelníka kmene OS. Nedávno obdržel od “Junáka” medaili Skautská vděčnost a od “Svazu” nejvyšší vyznamenání - řád „Čtvrté orlí pero“. Několikrát pobýval na táborech ŠESTKY a je autorem architektonického návrhu našeho DBCB.

15 let - ó, ó, ó, jak ten čas letí!

Vždyť je to jak včera, když nám Dazul řekl, že se s Irčou stěhují do Kačic! Vůbec jsem z toho neměl radost, co si budeme povídat. Výborně fungující Lvíčata a najednou toto! Jen malou náplastí pro mne bylo, že, jak se vyjádřil, tam chtějí založit skautský oddíl. Hmm, na dědině, s dojížděním do práce, mladou rodinkou, se starostmi kolem baráku a mycáků, do dědiny, kde jak to bývá, vše pevně drží v rukách fotbalisti a hasiči? Hmm.

Patnáct let! Jak jen ten čas letí! Co bylo před patnácti lety? Kolik nám bylo let a co jsme dělali? A co bylo rok, dva předtím? Zkuste si položit tuto otázku! No schválně!!! A co teprve, jak se asi tenkrát na nový spolek dívali v Kačicích – na obci, rodiče, děcka, hasiči a ponocný? To by bylo zajímavé vědět! A jak se jejich představy naplnily?

A tak - vznikl 6. oddíl (zákulisí jeho vzniku všichni známe z úspěšné dramatizace v podání kačických ochotníků) a pro mne bylo za krátko potěšením sledovat, jak roste, sílí a stává se střediskovým koněm. Tak šel rok za rokem, nenápadně, potichoučku, polehoučku a všichni pospolu jsme plnými doušky lokali ze skautského poháru přesladký nektar. Povětšinou opojný, ale jak to v životě někdy bývá i čas od času s hořkou pecičkou na dně či se smutnou slzou v oku. Při práci, při hrách, na kolech, na horách, vodě, někdy jak ten Boriš na skalínách a v jeskyních, při pomoci bližnímu nebo kolem ohně s kytarou. Jak jen ten čas letí! Bylo a není tu, havrani na plotu,

Tak tedy co popřát Vám, co nejste mamuti, do dalších patnácti let?

Přeji Vám :

- aby rodiče členů ŠESTKY přicházeli s prosíkem, aby jste jejich děckám domluvili, že alespoň jednou ročně, místo výpravy musí jet navštívit babičky,
- aby členové ŠESTKY přicházeli na akce s rozechvělým očekáváním nových zážitků a
- aby se vraceli z oddílových podniků s rozzářenými očima a přáli si, aby to nikdy neskončilo a každý den byla družinovka či výprava,
- aby skauting zůstal skautingem a navždy zakotvil ve Vašich srdcích, a to i když už odrostete krátkým kalhotám,
- aby jeho program se nesmrskl v populistické „Kdo si hraje – nezlobí“ a držel se osvědčeného „Prací a hrou k nezlobení“,
- aby přátelství navázané mezi Vámi v oddíle Vás provázelo po celý život,
- aby bylo mezi Vámi vždy dost těch, kteří kromě užívání si radovánek, budou také ochotni převzít odpovědnost s řeholí vedení družin a oddílu a tak se pustili do dalšího hloubení oné pověstné studny, ze které budou moci pít i ostatní.

Pěknou oslavu a modrou oblohu nad hlavou do dalších let všem, kteří prošli 6. koedukovaným oddílem Kateřince
přeje

Pajtáš

Vsetín 1.3.2012

Pajtáš - Petr Juhaňák - člen TROJKY od jejího založení, vůdce vsetínského střediska od ledna 1992 do března 1994 a i po té jeden z velmi aktivních hybatelů dění na středisku. Dlouholetý správce Skautského domu na Vsetíně. Zakládající člen a vůdčí osobnost OS Tůlavé papuče.

*Neříkej že nemůžeš, když nechceš. Protože přijdou velmi brzy dny, kdy to bude daleko horší.
Budeš pro změnu chtít a pak už nebudeš moci. - JAN WERICH -*

Milá ŠESTKO,

tak je to již 15 let, co jsi se klubala na svět! Toto ale letí!

Moc rád jsem se s Tebou potkával již od dob, kdys teprve odrůstala věku kojenců či batolat. Vždycky jsem se těšil z návštěvy na Tvém táboře - ač v Mirošově nebo na Libavě. Rád se s Tebou veselil, třeba na tradičním countrybále nebo vánoční Bařince. Pokaždé jsem v té Tvé společnosti tak nějak pookřál, omládl. Hodně jsem vnímal Tvou bezprostřednost, upřímnost, nezáludnost, přímost. V mysli i jednání. Někdo by řekl „naivita“ - já tvrdím „čistota.“ Že byl občas i nějaký průšvih, to už tak nějak k tomu (nejen věku) nejspíš patří.

Bohužel jsou i vzpomínky míň radostné, k té nejbolestnější, která se mi zařezala nezhojitelně na duši, patří loučení se Spídym...

Moc jsem Ti fandil, když jsem viděl s jakou zarputilostí si jdeš za svým. Že dnes v Březinách stojí a hlavně žije Dětské bezbariérové centrum je přece úžasná věc. Ale třeba i srubovce v Dinoticích je důkazem, že nemáš malých cílů a co opravdu chceš, toho dosáhneš.

A tak Ti, milá ŠESTKO, k Tvé dnešní dospělosti chci popřát. Ať se Ti dál daří neméně, jako doposud, ať dál rosteš, posiluješ, prospíváš. Ať nic neztratíš ze své „čistoty“. Ať po patnáctých narozeninách přijdou i dvacáté, třicáté. Ať jsou Tví „rodiče“ na Tebe hrdí a nepoznají pocitu zmaru.

A nezapomeň: občanka, to nejsou jen práva - ale i nové povinnosti! Tak hurá k plnoletosti!

Romitů

Romitů - Roman Pavlica vedl jedenáct let 1. smečku vsetínských vlčat. Byl také 7. vůdcem vsetínského střediska Junáka (po obnovení činnosti v roce 1990) od ledna 2001 do ledna 2004. A od ledna 2004 do ledna 2007 byl zástupcem vůdce střediska. Romitů je zakládajícím členem a vůdčí osobností OS Tůlavé papuče - os.skauti.cz

Milé skautky a skauti

Naše obec Kateřinice se nachází na úpatí Hostýnských vrchů a co do počtu obyvatel se řadí spíše k těm menším. Z hlediska dlouhodobé udržitelnosti života v naší vesnici patří mezi nejzásadnější úkoly obce výchova dětí a mládeže tak, aby byli v budoucnu na svoji obec hrdi, aby si zde pokud možno založili rodinu, nebo aby se zde vždy ze srdce rádi vraceli. Tuto výchovu zajišťují vedle rodiny a školy také dobrovolné organizace jako je i Váš skautský oddíl. Dovolte abych přidal u příležitosti 15. výročí od vzniku kateřinického skautského oddílu pár řádků do Vašeho oddílového časopisu Šesták ať už z pohledu řadového občana Kateřinic nebo z pohledu zástupce vedení naší obce.

U každé činnosti, kterou člověk dělá, je vždy potřeba nějak začít. Je potřeba lidí, kteří si stanoví společné cíle a společně za naplněním těchto cílů jdou a obdobně tomu jistě bylo i u vzniku Vašeho skautského oddílu. Přiznám se, že zrod kateřinické „ŠESTKY“ mám spojený zejména s Irčou a Pavlem Drábkovými a s Radkem Pořízkou, kteří dokázali dát dohromady partu lidí a společně překročili pomyslný „oslí můstek“ a kateřinickou skautskou „ŠESTKU“ uvedli v roce 1997 v život. V duchu ušlechtilých cílů skautingu, jako je např. výchova vzájemného respektu a úcty jeden k druhému a výchova k ochraně přírody a úctě k ní, si získali důvěru rodičů dnešních kateřinických skautů. Ti se mnohdy právě z vyprávění svých dětí dozvěděli o krásných místech, které naši skauti navštívili a kde se mohli naučit se mnohým dovednostem, které mohou následně uplatnit ve svém životě. Někteří z těchto odchovanců se následně stali vedoucími dalších generací skautů, v započatém díle pokračují a své zkušenosti předávají dále, stejně jako tomu bylo před lety u zakladatelů „ŠESTKY“. Tímto pokračují společně s ostatními dobrovolnými organizacemi v obci na mimoškolní výchově našich dětí, za což jim patří bezesporu velký dík.

Jedním z významných mezníků v dějinách „ŠESTKY“, je zajištění financování a následné vybudování Dětského bezbariérového centra Březiny (DBCB), na kterém se částečně spolupodílela i naše obec. Díky tomuto centru mají naši skauti svoji základnu, kde mohou trávit společné chvíle, plánovat oddílové aktivity a učit se novým dovednostem. Je nutno ale říct, že DBCB není jenom „skautskou klubovnou“ s možností ubytování pro hosty naší obce, ale od roku 2006, kdy bylo otevřeno, se postupně stalo také jedním ze symbolů naší obce Kateřinice. Jsme za to opravdu vděční a pevně věřím, že zde zejména členové kateřinického oddílu v budoucnu stráví mnoho krásných chvil.

Od založení skautského oddílu v Kateřinicích už uběhlo patnáct let. Rád bych Vaši „ŠESTCE“ a jejím členům k tomuto patnáctému výročí popřál hodně sil do dalších let a nám všem hodně nových skautů, kteří projdou Vaším oddílem, prožijí zde ve zdraví krásné chvíle, na které budou celý život v dobrém vzpomínat a kteří budou dále šířit myšlenky a cíle skautské organizace. Ještě jednou bych si dovolil poděkovat, všem, kteří se jakýmkoliv způsobem v uplynulých letech podíleli a nyní podílejí na chodu Vašeho oddílu a svou dobrovolnou činností se tak aktivně účastnili a účastní na výchově našich dětí a mládeže.

S úctou a s pozdravem

Vojtěch Zubíček, starosta obce

(Klíště) V hlavě se mi mihá tolik vzpomínek a já nevím u které začít... jestli tou, jak jsem přišla poprvé na oddílovku, nebo jak jsem poprvé sjížděla řeku, lezla po skalách, spala pod širákem, rozdělávala oheň, stavila tee-pee, byla v indiánské sauně, spala v záhrabu, viděla jelena, lezla do jeskyní..... to všechno s lidmi, kteří se stali mými kamarády, na které se můžu spolehnout, když visím na laně, když nás unáší společné peřeje, pijeme poslední zbytky vody a máme strach jeden o druhého, když procházíme nebezpečnými úseky zimní krajiny. Když po celodenní túře ohříváme čaj u stejného ohně a smějeme se zážitkům z cesty, ze společně prožitých chvil....

Bylo mi 10 let, když sem se poprvé ukázala v oddíle a už po pár měsících, po prvních výpravách a táborech jsem byla vděčná Dazulovi a Irči, že zakotvili právě v Kateřinicích a dali mě tu možnost, dívat se na svět, trochu jinak. Cestovat, zkoušet si sáhnout na dno svých sil, vyzkoušet si věci, které bych jinak snad nikdy nezkusila a najít si kamarády s kterými to táhnem dodnes.

Nejde napsat co se mě nejvíc líbilo, co jsem nejvíce prožívala, protože to bych napsala brožurku – možná i knížku. Ale co mi nejvíce utkvělo v hlavě a co se mě vybaví, když se řekne ŠESTKA...

Hutututu, Buldoci, Fanta na přepadu, Spídy, Radek a facka, kterou mi dal při mém hysterickém strachu z klíšťat, kuře pečené v jámě, sauny, smích, Dynčák – první chata na které jsem byla, první táborová hlídka – celou jsem jí probřečela, uplavaná polévka, Dazulův pád z mostu, Pájovo koupání s donucením, Trifidi, Královec, Basebool, lednička v Mirošově, Montyho tepláky, noční tančení u Dynčáku, Šikulčin smích, Planina s Rackem, poryč nebo porynč??, vykopávání podsadových dveří s Gejtkou, Lojza, Finská stezka, pudink...a spousta dalších věcí, které se mi vybaví při pohlédnu na oddílové fotky či videa.

Je to něco, kvůli čemu se budu vždycky ráda vracet. Nejen ve vzpomínkách.

(Kája) Tolikrát jsem se snažila spočítat kolik je to let, tolikrát jsem se dostala k výsledku a tolikrát mi to jiná úvaha překazila, že už se o to ani nepokouším a zjišťuju, že to není zas až tak důležité. Není nezbytné vědět, jak dlouho jsme součástí. Je však nezbytné si být stoprocentně jisti, že součástí jsme! Že jí jsme teď, a že jí ještě dlouho budeme! Víím, úvaha je to krkolomná, ale důležitá. Dokázala bych teď na místě vytasit rok a dokonce i měsíc mojí první družinovy, ale to nebude třeba. Důležitější je, že si naprosto přesně vybavuju, jak to bylo, co se dělo a proč.

Je středa, asi půl páté odpoledne. Počasí krásné. Vypadá to, že léto, které se za pár dní oficiálně zmocní vlády, na nadcházející 3 měsíce, se už nemůže dočkat. Tílko a kraťásky budou ten správný ohoz. Tak, za kým se mrknu? Hmm, kámoška není doma. Fajn, zkusíme druhou. Střela na žlutém kole přifrčela před bytovku. Kde jenom mají ten zvonek? Tu! Hmmmmm, nic. Vypadá to, že dneska se zábavou asi moc nepochodím. Asi budu muset přemocit vlastní nechuť a vrátit se domů.. ALE, nejdřív zjistím co je to za nezastavitelný houf děcek poletující kolem toho starého rozvrzaného kolotoče! Dodát trochu odvahy stydlivé holčičce tentokrát nebyl žádný problém, co to? Jasně, je tu paní, tu musím pořádně pozdravit. Je milá. Zvláštní, jindy bych se ani nepřiblížila, ale teď.. Táhne mě to do víru dění a pocit, který se mě zmocnil, je tak intenzivní, že se nedá odporovat. Nutně musím být součástí! Hra, která se hraje mi nedává smysl, ale teď je to úplně jedno! Nikdo se na mě nedívá jako na bych se tam právě teď objevila, ale jako bych tam byla vždycky. Skvělý pocit! Jen jedno je zvláštní – mám té paní říkat Irčo a jestli jí řeknu jinak, tak schytám. No, nevádí.

A jéje, léto se nám dneska potřebuje ukázat v celé své kráse. Obloha se v minutě zatáhla a hodně rychle se k nám blíží oblační bubeníci. Prý se rači poběžíme schovat do klubovny, než se ta nádhěra spustí naplno! Kdy mám být doma? V šest? Tak to je ještě času dost. To, že jsem zrovna vkročila do místnosti, která se po dobu nastávajících několika let stane mou nejoblíbenější, jsem v tu chvíli netušila. Že se mi tam líbí, jsem ale poznala hned. Orientační značky mě bavilo poznávat, tak jsem nevědomky uchytila nějakých těch pár bodů do bodování a na škodu to nebylo. Bude šest. Už je po dešti, je jen mokro a v tom tilečku trochu zima. Opouštím klubovnu s vřelým díky a pozdravem. Na oplátku se mi dostane hlasité Ahoj! a hlavně, to nejdůležitější: Tak příští středu ve čtyři!

Bylo by fajn, kdyby i staří vlci a vlčice i malá vlčátka a světlušátka si našli tu chvíli a my na ně mohli zavolat: Tak zase za týden! :)

(Kikina) Vzpomínám si na dobu, kdy Šestka byla celý můj život. Bylo mi kolem šestnácti a neuměla jsem si představit, že bych vůbec mohla žít bez svých nejlepších kamarádů, schůzek a výprav. Nene, tehdy bych bez oddílu nepřežila snad ani týden.

Uplynulo pár let a přišly první větší povinnosti, hodně nové práce a trochu snad i ponorková nemoc. Přestávalo mě bavit neustále vymýšlet program, nechtělo se mi pořád být za něco zodpovědná a handrkovat se o to či ono. Chtěla jsem zkusit něco nového, dokázat něco samostatně bez oddílu za zády, chtěla jsem vyskočit z toho rozjetého rychlíku oddílového života. A tak jsem vyskočila. Na několik let.

Během těch let jsem dostudovala, zamilovala se, začala pracovat, vdala jsem se a začala plánovat život s rodinou. Ale po celou tu dobu ve mně něco stále hořelo. Malinký a skoro neviditelný ohýnek. Něco, co mě hnalo dopředu, vytrvale a jasným směrem, i když jsem si pořád naivně myslela, že ten směr si pořád určuju jen já sama.

Ano, přestěhovala jsem se daleko od domova, ale teď víím, že jenom proto, abych zjistila, že daleko od domova nemůžu žít. Vzpomínky mi to nedovolí. A tak jsem zase zpátky.

Vdala jsem se za kluka, který s oddílem neměl nikdy nic společného, ale teď víím, že bych si hrozně přála, aby se starými časy našeho oddílu něco společného měl. Protože kdo nezažil, nedokáže pochopit, ať se snaží sebevíc.

Vzdálila jsem se oddílu, ale teď už víím, že jenom proto, abych se zase mohla vrátit. Proto, že ve mně nikdy nepřestal doutnat ohýnek, který se rozhořel během těch nejbarevnějších let v mém životě. V poslední době hoří stále víc. A já víím, že to je znamení, abych se vrátila a začala prožívat další nejbarevnější roky svého života....

Jak ten čas letí

(Radek) Je to už nějaký pátek, co se aktivně nepodílím na vedení a vůbec na jakékoli práci v Šestce. Ale není den, kdy bych si nevzpomněl na dobu prožitou v oddíle a na lidi, které jsem tam potkal a prožil s nimi nádhernou část svého života.

Někdy si říkám, jak rád bych vrátil tu dobu zpátky. Dobu táborů v Mirošově, nebo na Libavě, tu dobu výprav, nocí pod širákem, saun u tůňky a plno dalších skvělých akcí. Vím, že to ale není možné a tak bych aspoň přál každému, aby si to, co jsme si prožili my, prožil taky. Protože to fakt stálo zato.

Mám štěstí, že i když už nechodím do oddílu, tak se pořád setkávám s lidmi ze staré gardy a sem tam si u něčeho dobrého zavzpomínáme na společně prožitý kus života. Ať už je to Klíště, Dazul, Irča, Pája, Brašule, Martička, Tucek, Šíkula nebo Gejitka. Už dávno to ale nejsou ti maloši, se kterými jsem sedával u jednoho ohně, pil vodu z jednoho esáku a prožíval s nimi neskutečné zážitky. Už taky zestárli, ale pořád je vidím jako dřív. No i když?

Z vlčat a světlušek vyrostli skauti, ze skautů roveři a nakonec z roveřů dospěláci. Někteří z těch dospěláků už mají malé vlčata a světlušky a koloběh se tedy může opakovat.

Patnáct let je vlastně puberta, že? A tak do té puberty Šestce přeju ať ten koloběh nikdy nekončí a oddíl má pořád dostatek dobrých vůdců, ať má dostatek členů nových, a ať nikdy nezapomene na ty staré.

Milý oddíle,

my, jakožto nejmenší tvoji členové, bysme ti taky chtěli popřát k tvým pěkným 15. narozeninám.

Moc se nám s tebou líbí. Líbí se nám naše výlety, moci se setkávat se staršími kamarády z oddílu, a spolu s nimi hrát super hry a užívat si s nimi hromadu zábavy.

A proto ti hlavně přejeme, abys nám dlouho vydržel, alespoň do tvých 100 let. Abychom mohli společně prožívat nové a nové dobrodružství na našich výletech a oddílovkách.

Taky ti přejeme, abychom mohli se společně smát a dělat spolu blbiny.

A taky to, co je pro nás typické, ti přejeme hodně jídla a kofoly.

Tvoje světlušky a vlčata Z Kateřinic:
Kuky, Čaky, Robin, Karel a Adam.

Světlušky a vlčata z Ratiboře přejú Šestce k 15. narozeninám dalších 150 let, další skauty, ať sů všeci v oddíle zdraví, ať má oddíl peníze, ať jezdíme na víc táborů a máme víc tábořišť, aby všichni chodili, hodně kofoly, a aby nás to bavilo, ...

Oprašuji stará alba

(Irča) Oprašuji staré alba a začínám listovat. Malé ručičky vyčuhující z peřinky, první úsměv, pasení koníčků, roztomilé první krůčky ... šlapkáčky tak typicky táhnoucí za sebou, první den ve škole, jak se učí jezdit na kole, na lyžích ... Vždyť to bylo teprve včera... !!!

Listuji, vzpomínám a ani nestírám slzy, které se derou z očí. Tolik se toho událo, tolik se naučili. Tolik toho mají za sebou, ale ještě víc před sebou. Teď, na prahu dospělosti, ale ještě pořád krásně pubertácky sví, se teprve ukáže, jací doopravdy jsou. Jak zvládnou stát na svých, zatím ještě trošku vratkých nožkách.

Jak se s tím jen poperou, děti moje?????

Takhle nějak jsem prožívala 15. narozeniny svých dvou dětí. Každého zvlášť a obou najednou.

Myslela jsem, že už to mám za sebou, jenže ... zdá se, že mám ještě jedno dítě. Dítě narozené v největších bolestech. Dítě, které teď také dosáhlo 15-ti let. A tak znovu vytahuju stará alba a sfoukávám prach ze staříčkových videokazet...

Přece jen je to trochu jiné. Nevidím peřinky ani pasení koníčků. Ani první krůčky ... ale vidím až nápadně stejné rozzářené oči a tak nevinné výrazy. Tak nevinné, až z toho mrazí.

Ohlížím se zpátky.

Oddíl, to společenství zdánlivě nesourodých lidiček. Oddíl – naše třetí dítě. Občas zlobivé, občas překvapivé. Nemůžu se ubránit pocitu, že právě tomuhle dítěti jsme dali nejvíc z našeho času, mnohdy na úkor našich dvou dětí, nejvíc se mu věnovali. Snažili jsme se ho připravit na život, něco smysluplného naučit. I k tomuhle dítěti jsme v noci vstávali, když mu lezly první zoubky, foukali bolístky ... Učili jsme je být čestné a spravedlivé. Učili jsme je, že pokud na své cestě upadne, nevadí, je potřeba se zvednout, poučit se z chyb a jít dál.

Předali jsme jim, všem našim dětem, co sami známe a umíme, co vyznáváme. A teď už je jen na nich, jak s tím naloží, jak si poradí s životem. A nám, rodičům, nezbyvá, než věřit a doufat, že až vyletí z hnízda natrvalo, že obstojí se ctí. Že najdou v životě své právoplatné místo, i když jim život nachystá nejednu překážku a zkoušku.

Jedním si mohou být všechny naše děti jisté. Pokud nás budou potřebovat, my, jejich rodiče, tady pro ně budeme. Podáme pomocnou ruku, poradíme a pak je zase necháme jít žít si svůj vlastní život.

(Ferda) Hmmm ... Tak co napsat. Je to tak na rychlo, boť jsem sa to dozvěděl tak trochu na poslední chvíli a přemýšlím, jakou příhodu nebo tak něco v tom smyslu napsat.

Bohužel málo hlášek, zážitku se dá jenom tak popsát aniž by jste to zažili a pochopili. Co chodím do ŠESTKY (a že už je to nějaký ten pátek) mám nemálo zážitku, které by se daly popsát a tak se to pokusím nějak shrnout.

Začnu letošní první akcičkou – Jarňák 2012 – bylo hodně dobře až na malý zádrhel a to dřevo. No věděli jsme, že když dojedem tak tam nic nebude, ale že ani pár suchých polének, to aspoň mě nenapadlo, protože brodit se v metr a pul sněhu pro strom není zrovna nejlehčí věc. Takže první co jsme přišli bylo dřevo, které nás tak trochu potrápilo až do konce. Ale každopádně si myslím, že jsme si to pořádně užili a zasmáli jsme se.

Další taková povětší akcička, teda vlastně tábor a puťák byl v létě. Tábořiště na poslední chvíli, ale i tak jsme sa těšili. Puťák ten u mě málem nedopadl – pár dní předem jsem měl teplotu, ale do teď nelituju že jsem jel. A ještě jeli parádni lidi.

Český ráj - krásně tam je, ale kde se mi zatím nejvíc líbilo byl Slovenský ráj – soutěsky, skály, vodopády, lavičky to všechno mě strašně bavilo i když nás jelo tak málo.

Jeli jsme sice autem, ale myslím si, že kdybysme nejeli autem, tak by jsme určitě tolik toho nestihli, nepochodili a neviděli. Počasí vyšlo luxusně.

A z toho taky trochu plyne jedna příhodka. Jáááj – Radim nabíral vodu na pití a my jsme sa dost smáli na to co jsme viděli. Radim nás asi neslyšel, ale kdyby jo, tak by určitě tu vodu vylél. Nad ním na hoře si nějaký chlápek umýval nohy a on nám tam nabíral vodu :D. Naštěstí jsme to pak nepili.

Na letošním táboře (minulém) moc nás teda nebylo no. Ale i tak jsme to zmákli zdárně si myslím.

Doufám, že pro tento rok najdem lepší tábořiště na kterém se budem moct usadit na dýl a budem spokojení.

Do příštích let Šestce bych chtěl určitě popřát víc než strašně moc parádních zážitků, zkušenosti, tábora, akcí, oddílovek, družinovek a všech podobných věcí při kterých budem moct být spolu a užít si dalších luxusních zážitků.

Takže KRASNÉ 15. NAROZENINY!!!

(Gabča) Skaut = kamarádství navždy! Nevěříte? Tak radši věřit začněte :-)

Když každý z nás zapřemýšlí, co nám skaut dal, co vám jako první věc přijde na mysl?

Zážitky, které jinde nenaleznete, zábavné historky či hlášky, které by člověk sám nevymyslel, vzpomínky, které vždy budou mít ve vašem srdci místo, či lásky, na které člověk nikdy nezapomene. Mě první na mysl tedy přijde PŘÁTELSTVÍ.

Jak silné by byly vaše zážitky bez někoho, s kým byste se mohli o ně podělit, jak zábavné by byly historky a hlášky, pokud byste neměli nikoho s kým se smát, jak věčné by byly vzpomínky, kdybyste neměli s kým na ně vzpomínat? Ano, to věčné a krásné na skautu a našem oddílu, tedy krom jiného, je naše kamarádství a pospolitost.

I ve svých 50ti budu vzpomínat na naše společné ranní seance na latrině, na to jak je ve středu chlapa třeba, na to jak Rex nesmí na nástupu ještě muchy, na to si vzpomenu VŽDY. A to díky vám všem! Každý má na tom svůj podíl a za to vám děkuji.

A proto bych k 15tým narozeninám našeho oddílu chtěla popřát další a další nové zážitky, veselé historky a hlavně aby k těm stálým kamarádům přibyli noví, se kterými budeme tyto krásné věci moci prožívat.

Mé úvahy nad výročím ŠESTKY na přelomu roku

(Fialka) Za 10 minut bude 30.12.2011. Dočetla jsem můj canc a zjistila, jak se dá hodně věcí za 3 a něco roků změnit, člověk postoupí o další pozici, zapíše několik hlášek, zjistí, že Mexičan s rozvázanými tkaničkami je v oddíle už od roku 2008, tedy 3 roky a mu se to zdá jako včera, když ho Fanta kreslil na Hawai. A všechno to utěká.

Před 14 lety jsem byla malá světluška, co skautský svět teprve objevuje a zjišťuje, že to není svět, ale jedna velká rodina, která ju dokope k výkonu aj, když je ukřňovaná, poradí jí, když se něco nového učí, podrží ji, když se stane rádcem a vše neklape jak má, a když se do toho dostane tak ji pochvává, a když se snaží vylézt na jednu z nejvyšších vůdčích hor, tak za ní stojí a zvedá ji, když padá. Ano, i jako v každé druhé rodině se občas dohadujeme, ale hlavně se smějem, svěrujeme, snažíme se řešit a občas i neřešit.

Všechny zážitky, co mám, by se nedaly vypsát, ale dost je jich napsáno v mojem Cancu, a když jej čtu, tak se směju, vzpomínám a jsou v něm jen 3 roky. Za celých 14 let by toho bylo na 4 a něco vydání.

Oddíl to je pro mě rodina a každý v ní je pro mě důležitý.

A teď, když bude na jaře slavit 15 let, tak mu přeju stále dobré vztahy a ještě tak 3X až nekonečně 15let. No prostě, ať je tu ještě aspoň pro naše děti.

(Čikita) Do oddílu chodím asi sedm let. Za tu dobu jsem na různých výpravách a táborech zažila spoustu skvělých zážitků, na které jistě nezapomenu. Chtěla bych, aby oddíl oslavil ještě minimálně jednou tolik a aby do něj chodilo víc a víc členů.

(Beruška) Takže za 1. bych chtěla popřát oddílu k 15. narozeninám, a přeju štěstí, zdraví a hodně nových členů.

Taky bych chtěla poděkovat členům oddílu za přátelství a oporu, kterou mi dávají.

Můj první den ve skautu byl nádherný. Pamatuju si ho jako dneska. Bylo mi 6 a já jsem za 5 minut 4 přemlouvala mamku, abych mohl a jít na slet nových členů do kulturáku s tématem Harryho Pottera. Mimochodem začínalo to ve 4. Mamka mě pustit nechtěla, ale nakonec povolila. Já popadla metlu a utíkala do kulturáku, ať jsem tam včas. První dospělá (říkala jsem jí „Paní nevím kdotoje“) se mi představila jako milá, usměvavá Irča. Chvilí jsme si povídaly a potom jsme vypsaly nějakou kartičku a já s radostí utíkala domů a

slíbila jsem Irči, že určitě přijdu na oddílovku. Mamka byla překvapená, že chci chodit do skautu, ale dovolila to a já byla ve svém živlu. Chodila jsem na oddílovky a družinovsky skoro pokaždé.

Zažila jsem mnoho krásných okamžiků se super lidma a skvělou partou. Byla jsem nadšená, jak skvěle si rozumíme.

Teď už to bude skoro 10 let co mezi Vás chodím a jsem na to hrdá. A jsem spokojená, že můžu být s tak bezva lidma a se skvělou spoustou nezapomenutelných zážitků z akcí, táborů, výprav atd...

Vím, že jsem to sem psala už asi 3x, ale nemůžu si pomoci jste prostě moje druhá velká rodina a mám vás všechny strašně ráda.

Přátelství činí naše štěstí zářivějším, zvyšuje jeho třpyt, neštěstí pak činí snesitelnějším, poněvadž je sdílí a snáší s námi společně.

- MARCUS TULLIUS CICERO -

Zřejmě slušnej oddíl ...

(Dazul) Když jsme se nastěhovali na sklonku roku 1996 do Kateřinic, bylo mi 30 roků. Pája chodil do školky a o Zdendáša se ještě starala Irča doma.

Z Kateřinic na Vsetín jsem se stěhoval v desíti letech, takže dvacetiletá "přestávka" byla dostatečně velká k tomu, abych ztratil vazby se svými vrstevníky a starými kamarády.

Není nad to, zkusit si ve staronovém bydlišti najít partu, která mu bude blízká. Člověk má přece od pradávna vrozenou potřebu se sdružovat do tlup.

Protože jsem v Kateřinicích na žádnou funkční partu, která by mne oslovila (=nescházela se v hospodě, ...), nenarazil, začal jsem pomalu ale jistě uvažovat, že bych možná

Vedení vsetínského oddílu (Lvíčata - 4.chlapecký oddíl Junáka Vsetín), ve kterém jsem vyrostl, jsem už před lety předal svému nástupci Pipovi a měl jsem hodně naivní pocit, že vést oddíl už umím a tak by možná ani nebylo špatné, zkusit tentokrát založit nový oddíl přímo v Kateřinicích. Navíc jsem slyšel, že absolventi Lesních škol (LŠ) v počátcích českého skautingu měli jasný úkol - po úspěšném absolvování LŠ založit svůj vlastní oddíl....

Dál už to většina z vás zná. Pokud ne, přečtěte si stranu 3 až 9 kroniky ŠESTKY - tyto stránky jsou vyvěšeny i na www.oldskauti.cz - historické okénko.

Ne každý ale tuší, jak velkou zásluhu na vzniku oddílu má moje žena Irča. To, že mne podpoří při pokusu založit v Kateřinicích skautský oddíl jsem tušil. Nebyl jsem si ale 100% jistý, že při starostech o naše dva "školáče" bude ochotna jít do činnosti, která ji zabere spoustu času s rizikem, že to možná k ničemu nebude.

Myslím si, že podvědomě hráli Pája a Zdendáš nezastupitelnou roli ve vzniku nového oddílu. Respektive nám dávali "přízemní" pocit, že naše snažení může mít smysl. Když se to povede, budou naši ogaři moct v takovém oddíle vyrůst, i když my oddíl už nepovedeme. Existence dobrého oddílu (a jiný jsme vybudoval nechtěli) zvyšuje pravděpodobnost, že se nám je podaří dobře vychovat.

Klíčovým rozhodnutím při vzniku ŠESTKY, respektive

prvních nezdarech, byl "ústupek" že se nemusí jednat o čistě chlapecký oddíl, ale zkusíme to i s děvčaty. Tehdy jsem se prvně setkal s pojmem "koedukovaný" oddíl :-)

A zásadní podíl právě na tomto rozhodnutí má Irča. Ve smíšeném oddíle je vyváženost ženského a mužského prvku prvním předpokladem úspěchu. Předpoklad, že se dílo zadaří jsme tedy měli :-)

To, že začala Irča spolu s Anitou hned v druhém roce činnosti ŠESTKY budovat v rámci oddílu světlušky a vlčata, byl druhý geniální tah. Díky němu si dokáže oddíl sám "vyfiltrovat" i připravit členy pro přechod do normálních družin.

Pán nás má rád a tak i díky jemu se k ŠESTCE po Radkovi později přidala i Bára, Zub, Janina, ... - tedy lidi, kteří v oddíle sice nevyrostli a přišli už jako "dospěláci". Podařilo se tak zasít oddílové semínko i do Ratiboře a pustit se společnými silami do velkých věcí.

Na začátku byla potřeba dobré party, a po 15. letech je tu fungující oddíl. Oddíl se kterým jsem spojil třetinu svého života. A to jsou v oddíle i takoví, kteří se ŠESTKOU, narodil ode mne, spojili více než tři čtvrtiny svého života. Ale to se časem srovná :-)

Z knížek svých idolů jsem pochopil, že je dobré naučit se klást si spíše větší cíle. Musím tak po pravdě konstatovat, že se toho v ŠESTCE ještě pořád mnoho nepovedlo. Stejně tak ale musím přiznat, že ideál je spíše nedosažitelná meta - z tohoto pohledu se toho v oddíle mnohem více povedlo. To, že je ideál pro leckoho nedosažitelný, ještě neznamená, že se o něj nebude celý život se střídavými úspěchy pokoušet a mířit směrem k němu. Zdá se mi, že ŠESTKA kráčí stále správným směrem. A tak své třetiny života se ŠESTKOU pořád ještě nelituju :-)

Ve slavné komedii "Jáchyme, hoď ho do stroje!" končí jeden dialog z prvního tréninku juda legendární větou:

"Kdes byl předtím, chlapče?"

"STS Chvojkovice Brod."

"No, zřejmě slušnej oddíl"

Filmová hláška "zřejmě slušnej oddíl" zlidověla.

I když to zní trochu neskromně, jsem hrdý na to, že nejen STS Chvojkovice Brod, ale i ŠESTKA Kateřinice je skutečně "zřejmě slušnej oddíl" :-)

(Gejitka) Napsat článek, vzpomínkuvždyť to nejde!!!!

O zážitcích strávených v kačickém oddíle by se mohla napsat knížka.

Ale hlavní je, že se člověk v ŠESTCE nikdy NENUDÍ, objeví různorodé krásy světa, získá spoustu nezapomenutelných ZÁŽITKŮ a informací, ale hlavně pozná spoustu nových KAMARÁDŮ se kterými všechno krásné prožije.

ŠKODA, ŽE TA LÉTA TAK RYCHLE UBĚHLA :)

(Mája) ŠESTKA, tý brdo, co pro mě asi doopravdy znamená. Tak určitě spousta úžasných lidí, akcí a věcí, které bych nikde jinde nezažila. Zrovna nedávno jsme počítali, jak dlouho už chodíme do oddílu a zjistila sem, že už je to pěkná řádka let.:-) Že bych byla už taká stařena? :-) Přibližně je to 8-9 let.:-)

Myslím že za celý ten čas jsem ani na chvíli nepomyslela, že by mě to tam nějak přestalo bavit nebo že chci odejít pryč, prostě pořád byl nějaký důvod proč jsem zůstala a jsem v oddíle do teď.

Miluju ty úžasné atmosféry na výpravách, zábavu na schůzkách a tu úžasnou bžundu se všema lidma které mám moc ráda a které bych díky ŠESTCE asi nikdy nepotkala. Začala jsem chodit do ŠESTKY už jako malý culíkatý prcek, neskutečné třestidlo, které se furt enem chechtalo a s Kájoulínkou jsme byly nerozlučná dvojka v červených puntíkových šátcích.

Vlastně se skoro nic nezměnilo, maximálně je ze mě o něco větší prcek. Ten šátek bych ještě určitě někde doma našla.

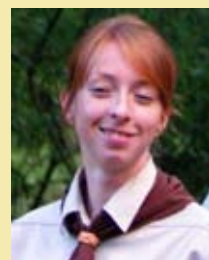
Vzpomínám si jak mi bylo tak pět, možná šest a bratr odcházel na oddílovku, to jsem ještě v oddíle

nebyla, jistěže jsem chtěla jít s ním, no ale jelikož sem byla ještě malá, nikam sem samozřejmě nemohla, no udělala jsem doma takovou hysterickou scénu, oblékla se, obula se a nachystaná k odchodu jsem celé ty dvě hodiny proseděla nabručeně v předsíni s tím, že tam prostě půjdu! Nakonec jsem šla sice o malinko pozdějc ale šla a nikdy toho nebudu litovat. :-)

A když budu tvrdit že mám v oddíle rodinu, taky nelžu! :-) Myslím to doslova, moji úžasnou adoptivní rodinku, bez které bych si to už tady nedovedla představit, taky dost vyvedenou jen co je pravda! :-)

Už ani nevím co bych napsala snad jen: Všechno nejlepší, ŠESTKO! Užij si svoje krásné 15. narozeniny! Jo, ale počkej na 18-ku, to bude teprve pařba! :-)

(Anita) Fialka mne oslovila, zda bych nenapsala článek do ŠESTÁKU k narozeninám oddílu.

První jsem trochu nevěřícně četla, že už 15-cté narozeniny, ale je to tak :-) A první, otázka, která mě napadla byla: kdy já jsem vlastně do oddílu přišla?

Asi osmá třída, moje první oddílovka, sjíždění Bečvy – uplavalo mi skoro pádlo (na Dazulův komentář si už nepamatuji, ale asi byl pepný :-)). Irča nás nováčky láká na prázdninový tábor a tak jsem se v pracovním frmolu nechala v myšlenkách unášet na tábory, oddílovky světlušek a včítat (jak malý Kulišák valil kukadla a přemýšlel, co by vymastil...), expedice Rumunsko, Švédsko, Korsika, Norsko, Slovinsko

Vzpomínky vyplouvají samy, některé jsou dost živé i teď – při vzpomínce na brození ve Švédsku mi mrzne krev v žilách, jak byla voda ledová.

Zážitků a vzpomínek, které se z paměti nevytrátí a které nás všechny pořád spojují, je spousta, a i když jsem už některé dlouho neviděla a možná ani nebude příležitost se potkat, to hezké zůstává a je na co vzpomínat.

Co Šestce popřát? Ještě X-krát tolik a spoustu společných zážitků.

Jak se ŠESTKA rozbíhala ...

Nevracej se ke starým napájedlům jenom pro vodu, čekají tam na tebe přátelé a sny.
- AFRICKÉ PŘÍSLOVÍ -

19.března 1997

v 16:00 první setkání vytipovaných hochů - ze šesti, kteří dostali ve škole dopis, přišli jen dva

8.května 1997

1. oddílová výprava - na kolech se jede slaňovat na skály do Hošťálkově

26.června 1997

13. oddílovka - oddílové trička (zá-
tím bez znaku). oddílové bodování
vyhrává Škubánek (Katka A.)

červenec 1997

na zkušenou tábořit s
1.dívčím jede Kikina, Brum-
la, Gejtika a Šikulka. Na
tábor se 4.chlapeckým jede
Monty.

24.dubna 1997

na 5.schůzku ŠESTKY přišly
prvně i děvčata

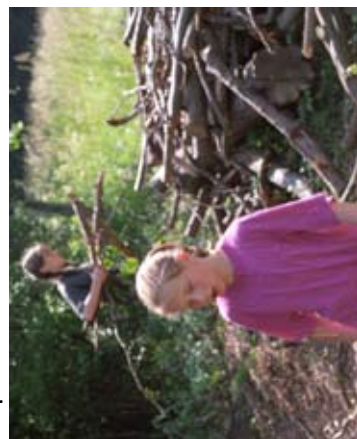
19.června 1997

12. oddílovka - kontrola
žákovských knížek, běh s paměti,
nováčkovská zkouška, ...

27.-28. června 1997

1. vícedenní výprava - na tábořiště 1.dívčího, kde bu-
dou některá děvčata ze ŠESTKY tábořit

3. září 1997

na zahajovací schůzce
je prvně přítomen Pinčl
(Radek Pořízka), který
pobýval krátký čas ve
Trojce - 3. chlapeckém
oddílu na Vsetíně

20. září 1997

první jednodenní výprava v
novém školním roce - Končiny
na kolech, učilo se pečení v
"setonově hrmci", lasovat ...

28. října 1997

historicky první jednodenní
výprava pro rádce a podrádce
- Půlčínské skály, výuka
slaňování,

prosinec 1997

v první klubovně ŠESTKY
pořizujeme sérii fotografií
pro oddílové PF 1998. Tato
fotografie je nejvíce publiko-
vanou oddílovou fotkou ...

17. září 1997

historicky první velká "nábo-
rová" akce ŠESTKY na hřišti za
školkou - většina oddílovek v
září 1997 se konala právě tam

18.-19. října 1997

dvoudenní výprava na srub
Trojky - Dynčák ve Velkých
Karlovicích.
Výroba mluvicích dřevek,
orientace podle mapy, ...

22. listopadu 1997

historicky první zimní výprava
s "pečením hadů", stopováním
i pádem důvěry"
Ohniště za Končinama na
Rajnochovické straně ...

20. prosince 1997

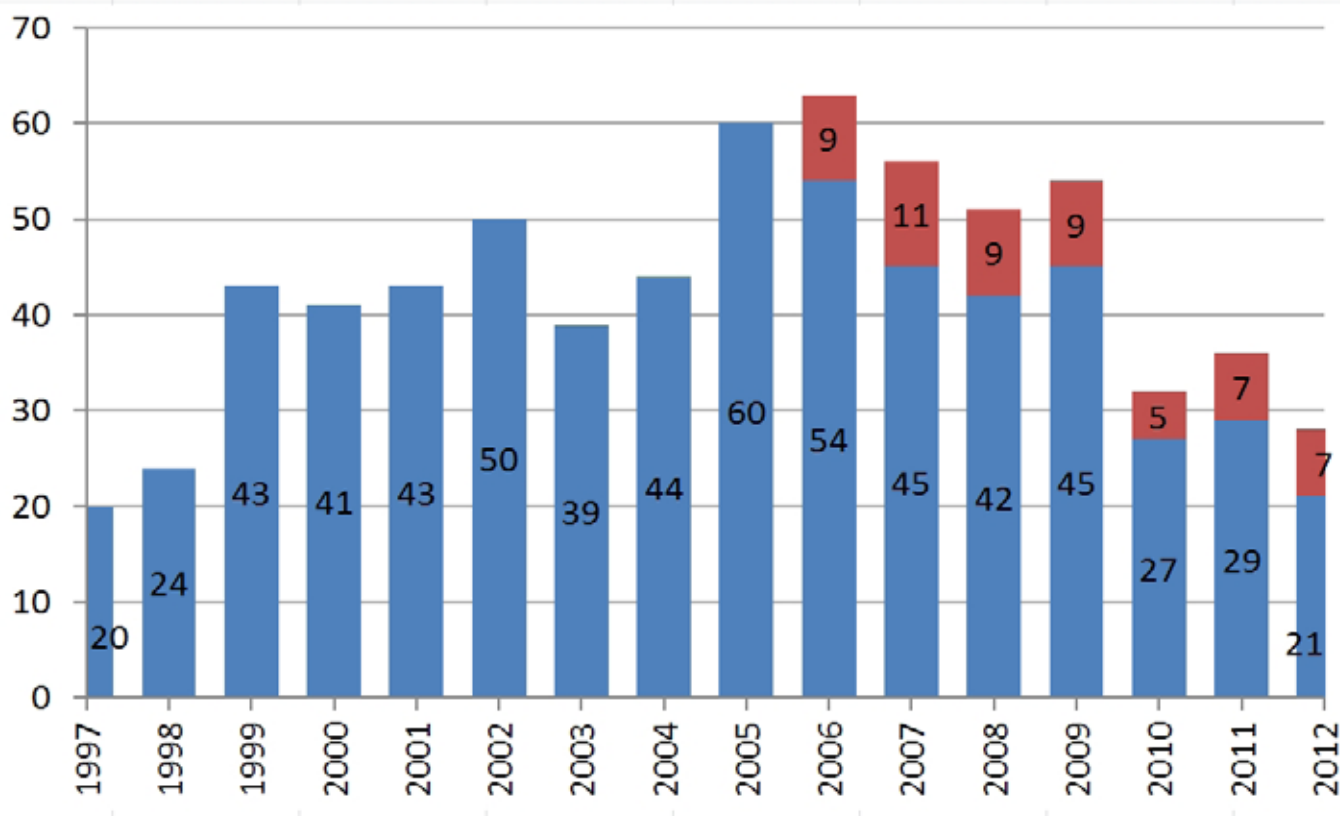
ŠESTKA prvně vystupuje na
střediskové Vánoční aka-
demii - ještě bez skautských
krojů, ale jednotně v oddí-
lových tričkách zpívá "Nám
sa všecko zadaří, ŠESTKA -
céřky, ogaři ..."

Kolik měla ŠESTKA členů?

Výhodou elektronického zpracovávání dat je, že se dá snadněji dopátrat a vyhledat i to, kolik "registrovala" ŠESTKA členů oddílu v jednotlivých letech.

Místo dlouhých slov uvádíme pro přehlednost graf - přehled "členské základny". Před pár lety se uchytil trend "letos se registrovat nebudu" a tak byly skutečné stavy členů oddílu, kteří se zapojovali do činnosti o cca 10-20% větší.

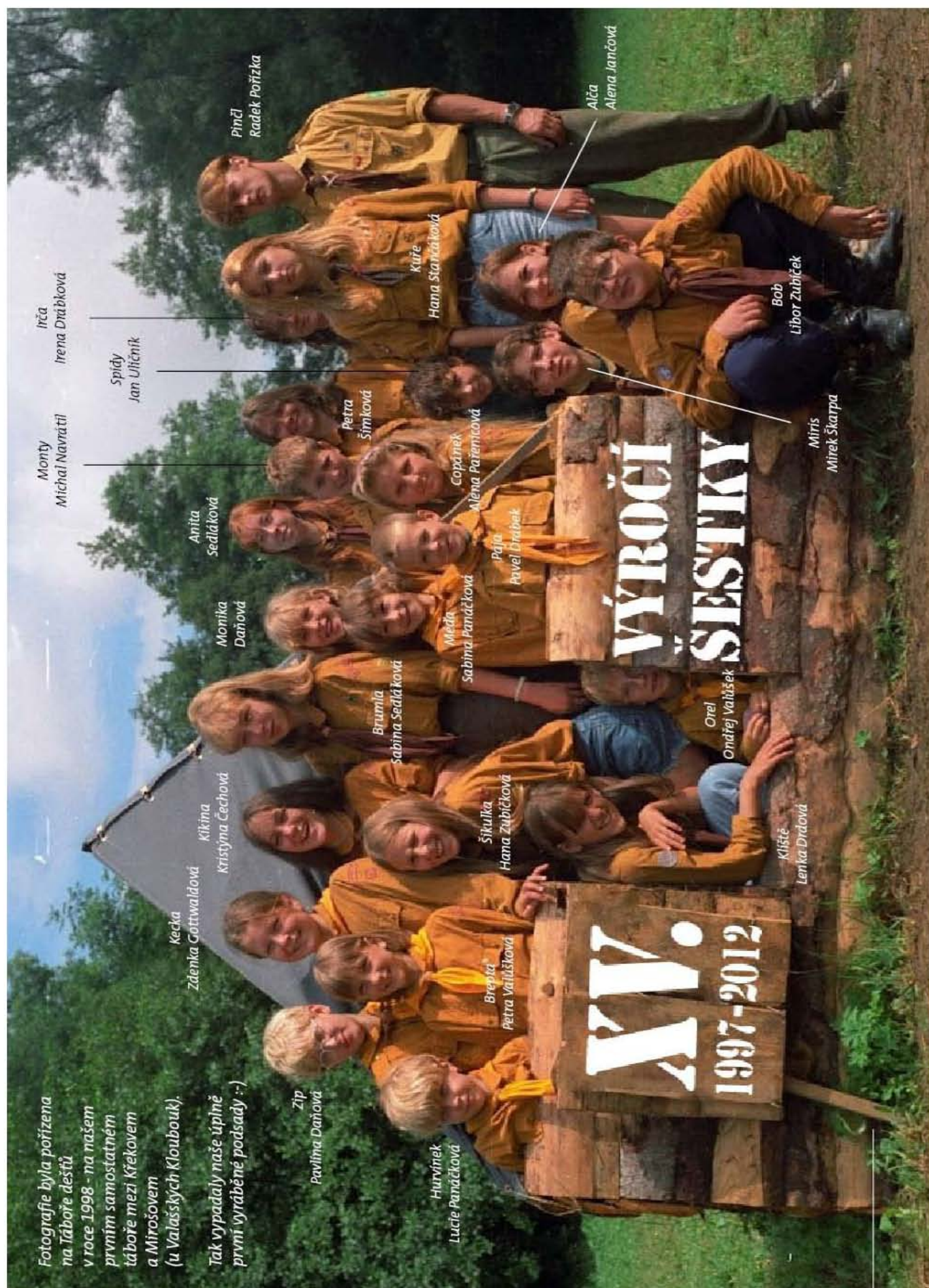

Od roku 2006 ubylo ŠESTCE několik členů, kteří se registrovali jako samostatný "oldskautský klub" - 6.OS známější pod logem "oldskauti.cz". Ale protože jsou "pupeční šňůrou" svázáni se ŠESTKOU, je správné počítat členy v jednotlivých letech dohromady. Vrcholem byl právě rok 2006, kdy nás bylo 63 a patřili jsme tuším mezi první tři největší oddíly Junáka v ČR.

V těch letech se ozývaly vážně míněné "rady", zda si ŠESTKA neudělá své vlastní středisko Junáka v Kateřinicích. Je dobře, že oddíl našeptávačům dobře nenaslouchal a přidržel se moudra o "svatoplukových prutech". Ostatně, při stavbě DBCB, by nově vzniklému kateřinickému středisku asi těžko půjčilo Město Vsetín 3.000.000 Kč, navíc bezúročně.

I v roce 2012 je ŠESTKA nejpočetnějším oddílem vsetínského střediska Junáka. Pořád platí, že v ŠESTCE je průměrný čas, který člen v oddíle stráví je nadprůměrný. Běžný celorepublikový průměr je 2-3 roky, ale v ŠESTCE to je téměř dvojnásobek! Říká se, že členové ŠESTKY nemohou plavat ve skautském kroji, protože by je kovové odznaky za služební léta stáhly ke dnu :-)

Není většího lichotníka, než jakým je člověk sám sobě, a není lepšího léku proti tomuto lichocení než upřímnost přítele. - FRANCIS BACON -

*Srovnáš-li předchozí
fotografii z roku 1998
a tuto fotografii
z roku 2012, možná si
všimneš nepatrných
rozdílů :-)*

Na ŠESTÁKU č. 114 se podíleli:

Romitů, Scamp, Pajtaš, Irča, Klíště, Kikina, Fialka, Ferda, Radek, Beruška, Čikita, Gabča, Anita, Klamerka, starosta Vojta Zubíček, Kuky, Čaky, Robin, Karel, Adam, Gejitka, Mája, Kája a Dazul.

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

**Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na www.sestka.eu (sekce ČASOPISY).**